

EESTI NSV TEATAJA

Nr. 45

27. august

1959

II.

Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus

241. Lina saagikuse suurendamisest ja kvaliteedi parandamisest Eesti NSV kolhoosides ja sovhoosides.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrused

242. Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Tera-
viljasaaduste Valitsuse põhimääruse kinnitamisest.
— Põhimäärus.
243. Pioneerilaagrite töötajate töötasust.
244. Eesti NSV kõrgemate ja kesk-eriõppeasutuste juhtimise ümberkorraldamisest.
245. Tervishoiu-, haridus- ja kultuuriasutuste eelarvetes ettenähtavate vahendite kasutamise korrast nende asutuste juhatajate poolt.

II.

241. Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus lina saagikuse suurendamisest ja kvaliteedi parandamisest Eesti NSV kolhoosides ja sovhoosides

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgivad, et paljud vabariigi linakasvatuskolhoosid, olles linakasvatuse õigesti organiseerinud, saavad iga aasta head linaasaaki ja suuri rahalisi sissetulekuid linaasaduste müügist riigile, tugevdavad selle arvel oma majapidamist, teevad suuri kapitaalvahetusi ja tagavad kõigi kolhoositootmisharude edukat arenemist.

Nii sai Võru rajooni «Võidulipu» kolhoos riigile 1958. aasta saagist müüdud linaasaduste eest 30 hektarilt 550 000 rubla sissetulekut ehk 18 300 rubla iga linahektari kohta, kuna Abja rajooni «Kalevi» kolhoos sai 35 hektaril kasvatatud lina eest 517 000 rubla ehk 14 800 rubla iga hektari kohta.

1958. aastal kasvas linakiu saak vabariigi kolhoosides ja sovhoosides 1957. aastaga võrreldes 28 protsenti, moodustades 3,2 tsentnerit igalt hektarilt. See võimaldas suurendada linasaaduste kogutoodangut ja müüa riigile 1. juuliks 1959. a. linakiudu 5372 tsentnerit rohkem kui eelmise aasta samal perioodil. Linakiu varumise plaan üle vabariigi täideti 1. juuliks 1959. a. 106,6-protsendiliselt.

Võru rajooni kolhoosid ja sovhoosid täitsid linakiu varumise plaani 134,1-protsendiliselt, münud riigile 382 kg linakiudu igalt hektarilt, Põlva rajooni kolhoosid — 183,1-protsendiliselt, münud 335 kg igalt hektarilt, ja Abja rajooni kolhoosid — 127,2-protsendiliselt, münud 368 kg linakiudu igalt hektarilt. Tõusnud on ka riigile müüdavate linasaaduste kvaliteet.

Siiski ei pööra rea lina kasvatavate rajoonide parteikomiteed ja täitevkomiteed küllaldast tähelepanu rikkaliku linasaagi tagamisele ning alahindavad linakasvatuse tähtsust kolhooside ja sovhooside majanduslikus tugevdamises.

Eriti halb on olukord lina kasvatamise ja realiseerimisega Põltsamaa rajoonis, kus linakiu varumise plaanist oli 1. juuliks 1959 täidetud kõigest 30,5 protsenti, Märjamaa rajoonis — 71 protsenti, Paide rajoonis — 35,9 protsenti, Lihula rajoonis — 37,7 protsenti ja Pärnu piirkonna kolhoosides — 69,7 protsenti.

Paljudes lina kasvatavate rajoonide kolhoosides esineb ikka veel lina kasvupinna vähendamist ja agrotehnika jämedat rikkumist: lina külvatakse halbade eelviljade järele, väetist antakse vähe, külv venib pikale, külviseorjmi vähendatakse, külvatakse idanevuse ja puhtuse poolest mittekonditsioonilist seemet. Kolhoosides ja sovhoosides pööratakse vähe tähelepanu linapõldude hooldamisele. Keemilist umbrohutõrjet ei rakendata veel kõikjal. Selle tagajärjel on kiulina saak ikka veel väike ja linasaaduste tootmine ei taga mõnedes kolhoosides varumisplaani täitmist. Vähe antakse riigile kõrgesordilisi linasaadusi.

Linakasvatust on ikka veel vähe mehhaniseeritud, olemasolevat tehnikat aga kasutatakse tihtipeale halvasti. Mõnedes kolhoosides ei rakendata veel ergutustasu maksmist kolhoosnikutele, kes kasvatavad lina. Nõrgasti on organiseeritud kolhoosnikute ja sovhoositöölise sotsialistlik võistlus rikkaliku linasaagi eest, linasaaduste kvaliteedi tõstmise eest ja nende õigeaegse müümise eest riigile. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeerium ei propageeri ega rakenda küllaldaselt vabariigi eesrindlike kolhooside linakasvatuskogemusi.

Äärmiselt vähe pööratakse linakasvatusele tähelepanu Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi sovhoosides. Lina kasvatavate rajoonide sovhoosides on lina kasvupind väga väike ja linasaak vilets.

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgivad loetletud puuduste põhjusena asjaolu, et Eesti NSV Põllumajanduse Ministeerium, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Kergetööstuse Valitsus, partei rajoonikomiteed, rajoonide täitevkomiteed ja põllumajandusorganid alahindavad kolhoosnikute ja sovhoositöölise hulgas tehtavat selgitustööd linakasvatuse tähtsusest linatöötlemistööstusele ning selle suurest tulukusest kolhoosidele.

Eesti NSV Põllumajanduse Ministeerium, linakasvatuse rajoonide täitevkomiteed ja põllumajandusorganid täidavad äärmiselt halvasti Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrust nr. 178 14. maist 1958. a.

Linasaaduste kogutoodangu suurendamise, saagikuse tõstmise ja kvaliteedi parandamise eesmärgil EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Nõuda Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumilt, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogult ja linakasvatuse rajoonide täitevkomiteedelt, et nad viibimata võtaksid tarvitusele abinõud, mis tagaksid EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1958. a. 14. mai määruse nr. 178 kõrvalekaldumatu täitmise kolhooside ja sovhooside poolt.

2. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi ning linakasvatuse rajoonide parteikomiteesid ja täitevkomiteesid:

a) tagama 1959. aasta saagist linasaaduste varumise riikliku plaani õigeaegse täitmise rajooni iga kolhoosi ja sovhoosi poolt, kusjuures erilist tähelepanu tuleb pöörata riigile müüdivate linasaaduste kvaliteedi parandamisele;

b) abistama kolhoose ja sovhoose organisatsiooniliste ja agrotehniliste abinõude väljatöötamisel suurte linasaakide garanteerimiseks ja linasaaduste kvaliteedi parandamiseks;

c) ulatuslikult propageerima ja kolhoositootmisse juurutama eesrindlike majandite kogemusi lina kasvatavate ja töötlevate kolhoosnikute töö organiseerimise ja tasustamise alal.

3. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, linakasvatuse rajoonide põllumajandusinspeksioone, sovhoosi direktoreid ja kolhoosi esimehi:

a) tagama linakitkumismasinade, linakombainide ja lina esmas-töötlemise masinate täieliku ja tootliku kasutamise, taotledes linakasvatustööde kompleksset mehhaniseerimist, eriti neis kolhoosides ja sovhoosides, kus lina külvipind on suur, tööjõudu aga vähe;

b) kindlustama linakitkumistööde läbiviimise 8—10 tööpäeva jooksul, kusjuures üldpõldudel kitkumist alustatakse varakollase küpsuse staadiumis ning seemnepõldudel täieliku küpsuse staadiumis. Iga kolhoosi osas tuleb eraldi kindlaks määrata masinatega koristamisele kuuluvad linapõllud ja kinnistada need mehhanisatoritele;

c) võtma tarvitusele abinõud linalaotusbasseinide ehitamiseks ja remontimiseks ning linavarte laotusplatside ettevalmistamiseks, et lõpetada lina laotamine hiljemalt 25. septembriks ja tagada leotatud linavarte hea kvaliteet. Leotamata ja leotatud linavarte töötlemisel tuleb vältida erineva kvaliteediga linasaaduste kokkusegamist.

4. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi viibimata tarvitusele võtma abinõud lina külvipinna laiendamiseks ja saagikuse tõstmiseks sovhoosides, et märksa kasvaks sovhooside osatähtsus linasaaduste kogutoodangu suurendamisel vabariigis.

5. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu:

a) aastail 1960—1961 lõpetama soelettustsehhide rekonstrueerimise Abja, Võru ja Põlva toorlinavabrikus, et suurendada

1961. aastal nende tsehhide võimsus 6000 tonnini linavarsi aastas, ning 1963. aastaks lõpule viia soelettustsehhi ehitamine Väandra toorlinavabrikus;

b) tagama toorlinavabrikute tehnoloogilise sisseseade moderniseerimise linasaaduste kvaliteedi parandamise eesmärgil.

6. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Kerge-tööstuse Valitsust:

a) pidevalt osutama linakasvatuskolhoosidele ja -sovhoosidele praktilist abi kvaliteetse sordiseemne soetamisel;

b) organiseerima kogenud sorteerijate ettevalmistamist linakasvatusrajoonide kolhooside ja sovhooside jaoks, milleks enne linakoristuse algust viia kolhooside ja sovhooside linasorteerijatele läbi seminarid linasaaduste ettevalmistamise kohta riigile müümiseks;

c) varustama 15. septembriks 1959 kõik linakasvatuskolhoosid ja -sovhoosid leotatud ja leotamata linavarte, toorlina ja linakiu standardnäidistega;

d) tagama kolhooside ja sovhooside poolt müüdavate linasaaduste vastuvõtmise vastuvõtupunktides ja toorlinavabrikutes ranges vastavuses kehtivatele riiklikele standarditele ja standardnõuetele.

7. Juhtida partei Põltsamaa, Paide, Lihula ja Märjamaa rajoonikomitee ning Pärnu linnakomitee, nende rajoonide täitevkomiteede ja Pärnu linna täitevkomitee tähelepanu mainitud rajoonide kolhooside ja sovhooside lubamatule mahajäämusele linakasvatuse alal, kohustada neid välja selgitama põhjused, mis pidurdavad linakasvatuse arendamist, ning töötama igas kolhoosis ja sovhoosis välja konkreetsed abinõud linasaagi ja linasaaduste kogutoodangu suurendamiseks.

8. Määrata vabariigi linakasvatuskolhoosidele ja -sovhoosidele järgmised tähtajad linasaaduste müümiseks riigile:

a) linakiud 1. jaanuariks	— 60%
(ümberarvestatult) 1. märtsiks	— 100%
b) linaseeme 1. novembriks	— 60%
1. jaanuariks	— 100%

9. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeriumi ning linakasvatusrajoonide parteikomiteesid ja täitevkomiteesid ulatuslikult arendama kolhoosnikute ja sovhoositöölise sotsialistlikku võistlust suurte linasaakide eest, linasaaduste kvaliteedi parandamise ja riigile õigeaegse müümise eest.

10. Soovitada linakasvatuskolhoosidele maksta lina kasvatavatele ja töötlevatele kolhoosnikutele töötasu olenevalt riigile müüdü linasaaduste kvaliteedist. Moodustada linasaaduste realiseerimisest saadavate summade arvel kolhoosides preemiafond nende kolhoosnikute ja mehhanisaatorite premeerimiseks, kes on taganud linakiu andmise riigile numbriga mitte alla 14 ja leotatud linavarte osas numbriga mitte alla 1,5.

11. Asutada kaks EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu rändpunalippu ning kolm rahalist preemiat nende määramiseks parimale rajoonile, kolhoosile või sovhoosile, kes on linakasvatuse arendamisel saavutanud eriti häid tulemusi.

12. Kehtestada, et:

a) EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu rändpunalipp ning rahaline preemia 8000 rubla suuruses määratakse parimale linakasvatusrajoonile, kus on saavutatud järgmisi tulemusi:

täideti ja ületati lina külvamise ja saagikuse plaan, saadi igalt hektarilt vähemalt 4 tsentnerit linakiudu ja 3,2 tsentnerit linaseemet;

täideti ja ületati linakiu ja linaseemne varumise plaan;

müüdi ja anti riigile linapõldude iga hektari kohta suurim kogus kõrgemat sorti linakiudu;

täielikult varustati kõik rajooni kolhoosid ja sovhoosid lina sordiseemnega järgneva aasta külviks;

b) EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu rändpunalipp ning rahaline preemia 6000 rubla suuruses määratakse vabariigi parimale linakasvatuskolhoosile või -sovhoosile, kes saavutas järgmisi tulemusi:

täitis ja ületas lina külvamise ja saagikuse plaani ning müüs (andis) riigile linapõldude igalt hektarilt vähemalt 5 tsentnerit linakiudu (ümberarvestatult) ja 2 tsentnerit linaseemet, seemnekasvatuskolhooside osas aga vähemalt 4 tsentnerit linaseemet iga hektari kohta;

määratud tähtjaks täitis ja ületas linakiu (ümberarvestatult) riigile müümise (andmise) plaani;

müüs (andis) riigile suurima koguse kõrgemat sorti leotatud ja leotamata linavarsi numbriga 1,5 ja linakiudu numbriga 14 ja kõrgemale;

täielikult varustas majandi kvaliteetse sordiseemnega järgneva aasta linakülviks (välja arvatud seemnekasvatuskolhoosid ja -sovhoosid, kes müüvad (annavad) riigile kogu seemnesaagi);

c) rahaline preemia 4000 rubla suuruses määratakse linakasvatuskolhoosile või -sovhoosile, kes saavutas külviplaani täitmise, linasaaduste ennetähtaegse müümise riigile ja saagikuse suurima juurdekasvu eelmise aastaga võrreldes ning müüs riigile linapõldude iga hektari kohta vähemalt 4 tsentnerit linakiudu (ümberarvestatult) ja 1,5 tsentnerit linaseemet, seemnekasvatuskolhooside ja -sovhooside osas aga 3,5 tsentnerit linaseemet, ning varustas majandi omatoodetud linaseemnega.

13. Kehtestada, et rahaliste preemiate summast jaotatakse 85% linakasvatuse eesrindlaste, põllumajanduse spetsialistide ning rajooni, kolhoosi või sovhoosi juhtivate töötajate vahel olenevalt sellest, millisel määral nad võtsid osa linakasvatuse parandamisest, saagikuse suurendamisest ja linasaaduste kvaliteedi tõstmisest, ülejäänud 15% aga kulutatakse agrotehniliseks propagandaks, linakasvatuse alaste eesrindlike kogemuste juurutamiseks ja kultuurlisteks üritusteks.

14. Materjalid linakasvatusrajoonide, -kolhooside ja -sovhooside sotsialistliku võistluse aastakokkuvõtete tegemiseks neile EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu rändpunalippude määramise eesmärgil esitatakse EKP Keskkomiteele ja

Eesti NSV Ministrite Nõukogule Eesti NSV Põllumajanduse Ministeriumi poolt koos Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Kerge-tööstuse Valitsuse ja Põllumajanduse ja Varumise Töölise ja Teenistujate Ametiühingu Vabariikliku Komiteega hiljemalt iga aasta 1. märtsiks.

Eestimaa KP Keskkomitee
sekretär
I. Käbin

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees
A. Müürisepp

Tallinn, 20. augustil 1959. Nr. 336.

**242. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus
Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Teraviljasaaduste
Valitsuse põhimääruse kinnitamisest**

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kinnitada juurdelisatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Teraviljasaaduste Valitsuse põhimäärus.
2. Tunnistada kehtetuks Teraviljasaaduste Valitsuse põhimäärus, mis on kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1956. a. 30. juuli määrusega nr. 184.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees A. Müürisepp

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
asjadevalitseja E. Udras

Tallinn, Toompea, 17. augustil 1959. Nr. 327.

Kinnitatud

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
1959. a. 17. augusti määrusega nr. 327

**Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva
Teraviljasaaduste Valitsuse
põhimäärus**

1. Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Teraviljasaaduste Valitsus on moodustatud kooskõlas Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1956. a. 30. juuli määrusega nr. 184 ja allub oma tegevuses Eesti NSV Ministrite Nõukogule ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklikule Teraviljasaaduste Komiteele.

2. Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Teraviljasaaduste Valitsus juhendub oma tegevuses Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrustest ja korraldustest, NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Teraviljasaaduste Komitee käskkirjadest, juhenditest ja korraldustest.

3. Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Teraviljasaaduste Valitsuse põhiülesanneteks on:

a) riiklike teravilja- ja heinaressursside vastuvõtmine, kogumine, paigutamine ja säilitamine;

b)

c) riiklike teraviljaressursside tsentraliseeritud kasutamine ja vabariigi varustamine teraviljasaadustega;

d)

e) teraviljakultuuride sordiseemne ning heinaseemne vastuvõtmine ja realiseerimine;

f) jahu- ja tanguveskite ning kombineeritud söötade tootmise ettevõtete töö organiseerimine ning jahu, tangude ja kombineeritud söötade tootmise plaanide täitmise kindlustamine;

g) elevaatorite, teraviljaladude ja -kuivatite ning jahu- ja tanguveskite ja kombineeritud söötade tootmise ettevõtete ehitamine.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Teraviljasaaduste Valitsus kindlustab nende ülesannete täitmist kohtadel talle alluvate viljavastuvõtupunktide ja tööstusettevõtete kaudu.

4. Kooskõlas talle pandud ülesannetega Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Teraviljasaaduste Valitsus:

a) töötab välja kooskõlas sisseveo ja kokkuostu kinnitatud plaanidega teravilja, maisi, õlikultuuride seemnete, heintaimede sordiseemnete, heina ning teravilja töötlemise saaduste (sortimendis) viljavastuvõtupunktidesse ja tööstusettevõttesse paigutamise plaanid, samuti töötab välja ja rakendab ellu abinõud teraviljasaaduste ja heina häireteta vastuvõtmiseks ning tagab nende koguselise ja kvaliteedilise säilimise;

b) organiseerib teravilja, heinaseemne ja heina riiklikku kokkuostu kolhoosidelt ja teistelt organisatsioonidelt ning teostab kontrolli kehtestatud plaanide täitmise üle nimetatud kultuuride kokkuostu alal;

c)

d)

e)

f) NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklikult Teraviljasaaduste Komiteelt saadavate kululimiitide ning teraviljasaaduste, loomasööda, õlikultuuride seemnete, sordiseemne, maisi ja heintaimede hübriidsete seemnete sisse- ja väljaveo limiitide alusel koostab nende teraviljasaaduste, loomasööda ja seemnete kasutamise arvestused ning varustab vabariiki täies vastavuses tsentraliseeritud korras eraldatavatele fondidele;

g) teostab Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Teraviljasaaduste Valitsuse ettevõtete tootmis-tehnilist juhtimist, juurutab uut eesrindlikku tehnikat, tootmisprotsesside automatiseerimist ja mehhaniseerimist; juhhib massilist leiutustegevust, juurutab leiutusi, tehnilisi täiustusi ja ratsionaliseerimissetepanekuid, ning finantseerib leiutustegevuse, tehniliste täiustuste ja ratsionaliseerimissetepanekute alaseid üritusi;

h) töötab välja ja esitab Eesti NSV Ministrite Nõukogule ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklikule Teraviljasaaduste Komi-

teele ökonoomilised põhjendused ettevõtete, elevaatorite ja teraviljahoidlate ehitamise ja rekonstrueerimise küsimustes;

i) töötab välja finants-majandusliku tegevuse ja ehituse jooksvate ja perspektiivplaanide projektid, koostab tulude ja kulude bilansid ning esitab need kinnitamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogule. Kinnitab alluvate vastuvõtupunktide, ettevõtete, ehituste ja organisatsioonide tootmis-finantsplaanid;

j) töötab välja ja rakendab ellu abinõud jahu- ja tanguveskite ning kombineeritud söötade tootmise ettevõtete sisemiste tootmis-reservide mobiliseerimiseks ja tootmisvõimsuste suurendamiseks; töötab välja ja rakendab ellu abinõud valmistatava toodangu tehnoloogia täiustamiseks ning kvaliteedi ja sortimendi parandamiseks; kontrollib ja kindlustab jahu, tangude ja kombineeritud söötade tootmise tehnoloogilise protsessi organiseerimise ja kulgemise ning vastuvõtupunktides teravilja vastuvõtmise, järeltöötlamise, puhastamise ja kuivatamise eeskirjade täitmist;

k) organiseerib Teraviljasaaduste Valitsuse vastuvõtupunktide, ettevõtete, ehituste ja teiste organisatsioonide materiaal-tehnilist varustamist;

l) teostab juhtiva ja insener-tehnilise kaadri valikut; juhib tööliste organiseeritud värbamist Teraviljasaaduste Valitsuse ettevõtetesse ja ehitustele; organiseerib kaadri ettevalmistust ja kvalifikatsiooni tõstmist; tagab organisatsioonide, ettevõtete ja asutuste komplekteerimist kvalifitseeritud kaadriga; juhib töö organiseerimist ja teostab tehnilist normeerimist; esitab NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklikule Teraviljasaaduste Komiteele ettepanekuid tööliste, insener-tehniliste töötajate ja teenistujate töötasustamise ja premeerimise alal kehtivate süsteemide korrastamise küsimustes; juhib kollektiivlepingute sõlmimist ja organiseerib kontrolli nende täitmise üle; organiseerib tootmisalaste kogemuste vahetamist; võtab tarvitusele abinõud töödistsipliini tugevdamiseks; juhib sotsialistlikku võistlust; üldistab Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Teraviljasaaduste Valitsuse viljavastuvõtupunktide ja ettevõtete eesrindlaste saavutusi;

m) finantseerib kehtestatud korras Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Teraviljasaaduste Valitsuse ettevõtteid ja organisatsioone ning juhib nende finantstegevust; võtab tarvitusele abinõud ettevõtete rentaabluse tõstmiseks ja käibe vahendite ringluse kiirendamiseks; kontrollib raamatupidamislikku arvestust ja aruandlust, kinnitab aruanded ja bilansid, koostab koondaruanded ja -bilansid Teraviljasaaduste Valitsusele alluvate organisatsioonide ja asutuste osas ja teostab neis revisjoni; kontrollib nende finants-tegevust;

n) kinnitab objektide ehituse projektülesanded koos finants-eelarveliste arvestustega kehtestatud maksumuse piires;

o) kontrollib töökaitse ja ohutustehnika eeskirjade täitmist Teraviljasaaduste Valitsuse ettevõtetes, vastuvõtupunktides ja ehitustel;

p) juhib Teraviljasaaduste Valitsuse kogu transpordialast tööd, töötab välja teravilja ja muude veoste vedude aasta-, kvartali- ja kuuplaanide projektid kõigil transpordivahenditel ja kindlustab nende täitmist; teostab Teraviljasaaduste Valitsuse viljavastuvõtupunktide, ettevõtete ja organisatsioonide haruraudteede ja veereva kooseadu ekspluateerimise ja remontimise organisatsioonilis-tehnilist juhtimist; võtab tarvitusele abinõud teravilja ja muude veoste ebaratsionaalsete vedude vältimiseks vabariigis;

r) kindlustab kontrolli riikliku teravilja ja selle töötlemise saaduste kvaliteedi määramise üle dokumentide (sertifikaatide) ja otsuste väljaandmisega nende saaduste kvaliteedi kohta, mis on kohustuslikud kõikidele asutustele, ettevõtetele ja organisatsioonidele, olenemata nende ametkondlikust alluvusest; kindlustab kontrolli ettevõtete poolt väljalastava toodangu kvaliteedi üle kehtestatud standardite järgi; vaatab läbi ja kinnitab puhastamise aktid, mis on koostatud teraviljasaaduste, õlikultuuride ja heintaimede seemnete üksikute partiide ülekaalumisel või puhastamisel.

5.

6. Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Teraviljasaaduste Valitsus, selle viljavastuvõtupunktid ja tööstusettevõtted töötavad isemajandamise alusel.

7. Teraviljasaaduste Valitsuse eesotsas on Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt ametisse määratav juhataja, kes juhib valitsuse ja sellele alluvate ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste tegevust.

Teraviljasaaduste Valitsuse juhatajale tehakse ülesandeks kindlustada Teraviljasaaduste Valitsuse tegevusse puutuvate seaduste, NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi ja Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluste, NSV Liidu ja Eesti NSV valitsuse otsuste, samuti NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Teraviljasaaduste Komitee käskkirjade ja juhendite täitmine.

8. Teraviljasaaduste Valitsuse juhataja annab oma pädevuse piires välja käskkirju ja juhendeid seaduste, NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi ja Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluste, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määruste ja korralduste, NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Teraviljasaaduste Komitee käskkirjade, juhendite ja korralduste alusel ja täitmiseks ning kontrollib nende täitmist.

Teraviljasaaduste Valitsuse juhataja tühistab ja muudab Teraviljasaaduste Valitsusele vahetult alluvate ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste käskkirju ja juhendeid, mis on vastuolus seaduste, NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi ja Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluste, NSV Liidu ja Eesti NSV valitsuse määruste ja korralduste ning NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Teraviljasaaduste Komitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Teraviljasaaduste Valitsuse käskkirjade, juhendite ja korraldustega; määrab ametisse Teraviljasaaduste Valitsuse ja sellele vahetult alluvate ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste juhtivad töötajad; kehtestatud korras organiseerib, reorganiseerib ja likvideerib ettevõtteid, organisatsioone ja asutusi ning vajalikel juhtudel muudab nende alluvust, kinnitab Teraviljasaaduste Valitsuse

osakondade põhimäärused ning Valitsusele vahetult alluvate ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste põhimäärused ja põhikirjad.

9. Töötajate eesrindlike kogemuste parimaks kasutamiseks kutsuvad Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Teraviljasaaduste Valitsus, selle ettevõtted, organisatsioonid ja asutused kokku aktiivi nõupidamisi, kus kuulatakse ära ja arutatakse läbi ettekanded partei ja valitsuse tähtsamate otsuste ning NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Teraviljasaaduste Komitee direktiivsete juhtnööride kohta.

10. Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Teraviljasaaduste Valitsuse struktuuri kinnitab Eesti NSV Ministrite Nõukogu.

11. Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Teraviljasaaduste Valitsus omab Eesti NSV riigivapi kujutusega pitsati.

243. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus pioneerilaagrite töötajate töötasust

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrusele 6. augustist 1959. a. nr. 900 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:
Määrata, et alates 1959. aastast:

a) ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide töötajate (välja arvatud alg-, seitsmeaastaste ja keskkoolide töötajad) töötasustamine, keda ühiskondlike organisatsioonide otsusel rakendatakse tööle pioneerilaagritesse ülematena, vanempioneerijuhtidena (vanempedagoogidena) ja pioneerisalgajuhtidena, juhul, kui nende palk laagris on madalam põhitöökoha palgast, toimub ametiühinguorganisatsioonide poolt lähtudes nende töötajate põhitöökoha viimase kolme kuu keskmisest palgast, kuid mitte üle 1400 rbl. laagriülematele, 1000 rbl. vanempioneerijuhtidele (vanempedagoogidele) ja 800 rbl. pioneerisalgajuhtidele kuus;

b) pioneerilaagritesse tööle rakendatud ühiskondliku toitlustamise ettevõtete kokkade töötasustamine toimub ametiühinguorganisatsioonide poolt lähtudes nende põhitöökoha viimase kolme kuu keskmisest töötasust.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees A. Mürišep

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
asjadevalitseja E. Udras

Tallinn, Toompea, 17. augustil 1959. Nr. 329.

Väljavõte

244. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus Eesti NSV kõrgemate ja kesk-eriõppeasutuste juhtimise ümberkorraldamisest

Kõrgema ja kesk-erihariduse süsteemi edasiarendamiseks ja täiustamiseks ning kõrgemate ja kesk-eriõppeasutuste juhtimise parandamiseks vabariigis ning kooskõlas NSV Liidu Ministrite

Nõukogu 1959. a. 17. juuni määrusega nr. 671 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Seoses Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Kõrgema ja Kesk-erihariduse Komitee moodustamisega panna nimetatud komiteele:

a) õppe-metoodilise ja kasvatustöö üldjuhtimine ja kontrollimine vabariigi kõrgemates ja kesk-eriõppeasutustes, olenemata nende administratiivsest alluvusest;

b) teadusliku uurimise töö organiseerimine kõrgemates õppeasutustes;

c) vabariigi vajaduste kindlakstegemine spetsialistide osas, kõrgematesse ja kesk-eriõppeasutustesse vastuvõtu plaanide ning kõrgema ja kesk-eriharidusega noorte spetsialistide jaotamise plaanide koostamine koos vabariigi Plaanikomisjoniga ja nende esitamine kinnitamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogule;

d) kõrgemate ja kesk-eriõppeasutuste juhtivate ja teaduslik-pedagoogiliste töötajate valik ja kinnitamine;

e) kõrgemate ja kesk-eriõppeasutuste õppeplaanide koostamine, õpikute ja õppeabinõude väljaandmine;

f) komiteele üleantud kõrgemate ja kesk-eriõppeasutuste materiaal-tehniline varustamine, finantseerimine ja ehitus.

3. Üle anda Riiklikule Kõrgema ja Kesk-erihariduse Komiteele:

a) kõrgemad õppeasutused kinnitatud nimekirja järgi;

b) kesk-eriõppeasutused kinnitatud nimekirja järgi.

4. Kohustada ministereid ja keskasutusi, kes annavad kõrgemad ja kesk-eriõppeasutused üle Riiklikule Kõrgema- ja Kesk-erihariduse Komiteele, säilitama õppeasutuste sidemed ettevõtetega, abistama komiteed normaalsete töötingimuste loomisel kõrgematele õppeasutustele ja tehnikumidele, nende varustamisel ruumide, tööstusseadmete ja õppebaasidega tootmispraktikaks ning töötavate noorte ettevalmistamisel õppeasutustesse astumiseks.

5. Teha Riiklikule Kõrgema- ja Kesk-erihariduse Komiteele ülesandeks ühe kuu jooksul ette valmistada ja esitada Eesti NSV Ministrite Nõukogule kinnitamiseks Riikliku Kõrgema ja Kesk-erihariduse Komitee põhimääruse projekt.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees A. Müürisepp

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
asjadevalitseja E. Udras

Tallinn, Toompea, 18. augustil 1959. Nr. 330.

245. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus
tervishoiu-, haridus- ja kultuuriasutuste eelarvetes ettenähtavate vahendite kasutamise korrast nende asutuste juhatajate poolt

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Teha teatavaks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1959. a. 6. augusti määrusega nr. 903:

a) andis liidulisel, vabariiklikul ja kohalikul eelarvel olevate tervishoiu-, haridus- ja kultuuriasutuste juhatajatele õiguse kasutada nende asutuste eelarvetes igaks otstarbeks ettenähtud vahendeid aastaassigneeringute piires, olenemata kvartalijaotusest, välja arvatud assigneeringud töötasudeks ja kapitaal-mahutusteks;

b) kehtestas, et kvartalikulutusi ühe artikli järgi võib ülalmainitud korras suurendada kulutuste vastava vähendamise arvel teiste artiklite järgi, välja arvatud kulutused töötasudeks, kapitaal-mahutusteks, toitlustamiseks ja stipendiumideks (liidulisel eelarvel olevate asutuste osas ka kulutused sisseseade ja inventari muretsemiseks), suurendamata kvartali assigneeringute üldsummat tervikuna kogu eelarve kõigi artiklite järgi;

c) tunnistas kehtetuks NSV Liidu Ministrite Nõukogu korraldused 18. augustist 1954. a. nr. 9114, 29. jaanuarist 1955. a. nr. 525 ja 25. juunist 1956. a. nr. 3771.

2. Tunnistada kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldused 2. septembrist 1954. a. nr. 1234-k ja 20. juulist 1956. a. nr. 829-k.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees A. Müürisepp

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
asjadevalitseja E. Udras

Tallinn, Toompea, 21. augustil 1959. Nr. 338.

ВЕДОМОСТИ ЭСТОНСКОЙ ССР

№ 45

27 августа

1959

II.

Постановление Центрального Комитета Коммунистической партии Эстонии и Совета Министров Эстонской ССР

241. О мерах повышения урожайности и улучшения качества льна-долгунца в колхозах и совхозах Эстонской ССР.

Постановления Совета Министров Эстонской ССР

242. Об утверждении Положения об Управлении хлебопродуктов при Совете Министров Эстонской ССР. — Положение.
243. Об оплате труда работников пионерских лагерей.
244. О перестройке руководства высшими и средними специальными учебными заведениями Эстонской ССР.
245. О порядке использования руководителями учреждений здравоохранения, просвещения и культуры средств, предусматриваемых сметами этих учреждений.

II.

241. Постановление Центрального Комитета Коммунистической партии Эстонии

и

Совета Министров Эстонской ССР

о мерах повышения урожайности и улучшения качества льна-долгунца в колхозах и совхозах Эстонской ССР

ЦК КП Эстонии и Совет Министров Эстонской ССР отмечают, что многие льносеющие колхозы республики, правильно организовав льноводство, ежегодно получают высокие урожаи и большие денежные доходы от продажи льнопродукции государству, за счет этого укрепляют экономику хозяйств, делают крупные капиталовложения и обеспечивают успешное развитие всех отраслей колхозного производства.

Так, колхоз «Выйдулипп» Вырусского района за льнопродукцию, проданную государству из урожая 1958 года, с площади 30 гектаров получил 550 тыс. рублей дохода или 18,3 тыс. рублей с каждого гектара посевов льна-долгунца, колхоз «Калев» Абьяского района со-

ответственно с площади 35 гектаров — 517 тыс. рублей или по 14,8 тыс. рублей с гектара.

В 1958 году урожайность льноволокна возросла в колхозах и совхозах республики по сравнению с 1957 годом на 28% и составила 3,2 центнера с гектара. Это позволило увеличить валовой сбор льнопродукции и продать государству к 1 июля 1959 года на 5372 центнера льноволокна больше, чем за этот же период прошлого года. План заготовок льноволокна в целом по республике выполнен на 1 июля 1959 года на 106,6%.

Колхозы и совхозы Вырусского района выполнили план заготовок льноволокна на 134,1%, продав государству по 382 кг льноволокна с гектара, колхозы Пыльваского района соответственно на 183,1%, продав по 335 кг и колхозы Абьяского района на 127,2%, продав по 368 кг льноволокна с гектара. Повысилось также качество продаваемой государству льнопродукции.

Однако, в ряде льносеющих районов райкомы партии и райисполкомы не уделяют необходимого внимания выращиванию высоких урожаев льна, недооценивают значение льноводства в укреплении экономики колхозов и совхозов.

Особенно плохо обстоит дело с производством и продажей льна-долгунца в Пыльтсамааском районе, где план заготовок льноволокна к 1 июля 1959 года выполнен только на 30,5%, в Мярьмааском районе — на 71,0%, в Пайдеском районе — на 35,9%, в Лихуласком районе — на 37,7% и в колхозах зоны города Пярну — на 69,7%.

Во многих колхозах льносеющих районов все еще допускается снижение посевных площадей льна, имеют место случаи грубого нарушения агротехники: посеvy льна размещаются по худшим предшественникам, мало вносятся удобрений, затягиваются сроки сева, занижаются нормы высева, сев проводится некондиционными по всхожести и чистоте семенами. Мало внимания уделяется в колхозах и совхозах уходу за посевами льна-долгунца. Не везде применяется химическая прополка посевов. Вследствие этого урожайность льна-долгунца все еще остается низкой и производство льнопродукции не обеспечивает в некоторых колхозах выполнения плана заготовок. Мало сдается государству льнопродукции высокими номерами.

Возделывание льна все еще остается слабо механизированным, а имеющаяся техника зачастую используется плохо. Не во всех колхозах применяется поощрительная оплата труда колхозников, занятых на выращивании льна-долгунца. Слабо организовано социальное соревнование среди колхозников и рабочих совхозов за получение высоких урожаев льна-долгунца, повышение качества льнопродукции и своевременную продажу ее государству. Министерство сельского хозяйства ЭССР недостаточно ведет работу по пропаганде и внедрению опыта передовых колхозов республики по производству льна-долгунца.

Совершенно недостаточно уделяется внимания возделыванию льна в совхозах Министерства сельского хозяйства ЭССР, площади посева льна в совхозах льносеющих районов незначительны, урожан льнопродукции низкие.

ЦК КП Эстонии и Совет Министров ЭССР отмечают, что перечисленные недостатки имеют место потому, что Министерство сельского хозяйства ЭССР, Управление легкой промышленности Совнархоза ЭССР, райкомы партии, райисполкомы и сельскохозяйственные органы недооценивают значение разъяснительной работы среди колхозников и рабочих совхозов о важности производства льна-долгунца для льноперерабатывающей промышленности и высокой доходности его для колхозов.

Министерством сельского хозяйства ЭССР, райисполкомы и сельскохозяйственными органами льносеющих районов крайне неудовлетворительно выполняется постановление Совета Министров ЭССР от 14 мая 1958 года № 178.

В целях увеличения валового производства льнопродукции, повышения урожайности и улучшения качества ее. ЦК КП Эстонии и Совет Министров Эстонской ССР постановляют:

1. Потребовать от Министерства сельского хозяйства ЭССР, Совнархоза ЭССР и райисполкомов льносеющих районов принятия неотложных мер, обеспечивающих неуклонное выполнение колхозами и совхозами постановления Совета Министров ЭССР от 14 мая 1958 года № 178.

2. Обязать Министерство сельского хозяйства ЭССР, райкомы партии и райисполкомы льносеющих районов:

а) обеспечить своевременное выполнение государственного плана заготовок льнопродукции из урожая 1959 года каждым колхозом и совхозом района, обратив особое внимание на повышение качества продаваемой государству льнопродукции;

б) оказывать колхозам и совхозам помощь в разработке организационных и агротехнических мероприятий, направленных на обеспечение высоких урожаев льна-долгунца и повышение качества льнопродукции;

в) шире пропагандировать и внедрять в колхозное производство опыт передовых хозяйств по организации и оплате труда колхозников, занятых на выращивании и переработке льна-долгунца.

3. Обязать Министерство сельского хозяйства ЭССР, районные инспекции по сельскому хозяйству, директоров совхозов и председателей колхозов льносеющих районов:

а) обеспечить полное и высокопроизводительное использование льнотеребилков, льнокомбайнов и машин по первичной обработке льна-долгунца, добиваясь комплексной механизации работ по возделыванию льна, особенно в тех колхозах и совхозах, которые имеют значительные посевы льна и испытывают недостаток в рабочей силе;

б) обеспечить проведение работ по тереблению льна в 8—10 рабочих дней, начиная теребление льна на общих посевах с наступлением раннежелтой спелости и на семеноводческих посевах с наступлением полной спелости. Определить по каждому колхозу в отдельности участки льна-долгунца, подлежащие уборке машинами, и закрепить их за механизаторами;

в) принять меры к строительству и ремонту мочильных водоемов, а также к подготовке стлищ для расстила льносоломки с тем, чтобы закончить расстил льна на стлищах не позднее 25 сентября и

обеспечить получение высококачественной тресты. При переработке льносоломки и льнотресты не допускать смешивания льнопродукции различного качества.

4. Обязать Министерство сельского хозяйства ЭССР принять неотложные меры к расширению посевов льна-долгунца в совхозах и повышению урожайности его с тем, чтобы значительно поднять удельный вес совхозов в увеличении валового производства льнопродукции в республике.

5. Обязать Совет народного хозяйства ЭССР:

а) закончить в течение 1960—1961 годов реконструкцию цехов тепловой мочки на Абьяском, Вырусском и Пыльваском льнозаводах с тем, чтобы довести мощность этих цехов в 1961 году до 6000 тонн льносоломки в год и завершить строительство цеха тепловой мочки на Вяндраском льнозаводе к 1963 году;

б) обеспечить проведение модернизации технологического оборудования льнозаводов с тем, чтобы добиться повышения качества льнопродукции.

6. Обязать Управление легкой промышленности Совнархоза ЭССР:

а) систематически оказывать льносеющим колхозам и совхозам практическую помощь в приобретении высококачественных сортовых семян льна;

б) организовать подготовку опытных сортировщиков для колхозов и совхозов льносеющих районов, для чего до начала уборки льна провести семинары с колхозными и совхозными сортировщиками по подготовке льнопродукции к сдаче ее государству;

в) снабдить до 15 сентября 1959 г. все льносеющие колхозы и совхозы стандартными образцами на соломку, тресту, сырец и льноволокно;

г) обеспечить на приемных пунктах и льнозаводах приемку сдаваемой колхозами и совхозами продукции льна в строгом соответствии с существующими ГОСТами и стандартами.

7. Обратит внимание райкомов партии и райисполкомов Пыльтсамааского, Пайдеского, Лихулаского, Мярмааского районов и Пярнуского горкома партии и горисполкома на недопустимое отставание колхозов и совхозов этих районов в развитии льноводства и обязать их разобраться в причинах, тормозящих развитие льноводства, и в каждом колхозе и совхозе разработать конкретные мероприятия по повышению урожайности и увеличению валового производства льнопродукции.

8. Установить для льносеющих колхозов и совхозов республики следующие сроки сдачи льнопродукции:

а) по льноволокну к 1 января	— 60%
(в переводе) к 1 марта	— 100%
б) по семенам льна к 1 ноября	— 60%
к 1 января	— 100%

9. Обязать Министерство сельского хозяйства ЭССР, райкомы партии и райисполкомы льносеющих районов широко развернуть социалистическое соревнование среди колхозников и рабочих совхо-

зов за получение высоких урожаев льна-долгунца, повышение качества льнопродукции и своевременную сдачу ее государству.

10. Рекомендовать льносеющим колхозам устанавливать оплату труда колхозников, занятых на выращивании и переработке льна, в зависимости от качества сданной льнопродукции государству. Создать в колхозах за счет средств, получаемых от реализации льнопродукции, премиальный фонд для премирования колхозников и механизаторов, обеспечивающих сдачу льноволокна государству не ниже 14 номера или тресты не ниже 1,5 номера.

11. Учредить два переходящих Красных знамени ЦК КП Эстонии и Совета Министров ЭССР и три денежные премии для вручения лучшему району, колхозу или совхозу, добившемуся высоких показателей в развитии льноводства.

12. Установить, что:

а) переходящее Красное знамя ЦК КП Эстонии и Совета Министров ЭССР и денежная премия в размере 8 тыс. рублей присуждаются лучшему льносеющему району, добившемуся следующих показателей:

выполнения и перевыполнения плана сева и урожайности льна-долгунца, получившему урожай не менее 4 центнеров льноволокна и 3,2 центнера семян с гектара;

выполнения и перевыполнения плана заготовок льноволокна и льносемян;

продажи и сдачи государству с гектара посевов льна-долгунца наибольшего количества льноволокна высшими сортами;

полного обеспечения всех колхозов и совхозов района сортавыми семенами льна-долгунца на посев следующего года;

б) переходящее Красное знамя ЦК КП Эстонии и Совета Министров ЭССР и денежная премия в размере 6 тыс. рублей присуждаются лучшему колхозу или совхозу республики, добившемуся следующих показателей:

выполнения и перевыполнения плана сева, урожайности льна-долгунца и продавшему (сдавшему) государству не менее 5 центнеров льноволокна (в переводе) и 2 центнера льносемян с гектара посева льна, а семеноводческому колхозу — не менее 4 центнеров семян льна с гектара посева льна;

выполнения и перевыполнения плана продажи (сдачи) льноволокна (в переводе) к установленным срокам;

продажи (сдачи) государству с гектара посева льна-долгунца наибольшего количества продукции высокими сортами соломки и тресты № 1,5 и волокна № 14 и выше;

полного обеспечения хозяйства сортавыми высококачественными семенами льна-долгунца на посев следующего года (кроме семеноводческих колхозов и совхозов, продающих весь урожай семян государству);

в) денежная премия в размере 4 тыс. рублей присуждается льносеющему колхозу или совхозу, добившемуся выполнения плана сева, досрочной продажи продукции льна-долгунца государству, наибольшего прироста урожайности по сравнению с прошлым годом и продавшему государству не менее 4 центнеров льноволокна (в перево-

де) и 1,5 центнера семян с гектара посева льна, а по семеноводческому колхозу или совхозу 3,5 центнера льна, а также обеспечившим хозяйство собственными семенами льна.

13. Установить, что 85% суммы денежных премий распределяются между передовиками льноводства, специалистами сельского хозяйства и руководящими работниками района, колхоза или совхоза в зависимости от их участия в увеличении производства льнодолгунца, в повышении урожайности и улучшении качества льнопродукции, а остальные 15% процентов используются на агротехническую пропаганду, внедрение передового опыта по льноводству и на культурные мероприятия.

14. Материалы для подведения годовых итогов социалистического соревнования льносеющих районов, колхозов и совхозов для присуждения переходящих Красных знамен ЦК КП Эстонии и Совета Министров ЭССР представляются в ЦК КП Эстонии и Совет Министров ЭССР Министерством сельского хозяйства ЭССР совместно с Управлением легкой промышленности Совнархоза ЭССР и Республиканским комитетом профсоюза работников сельского хозяйства и заготовок не позднее 1 марта каждого года.

Секретарь ЦК КП Эстонии
И. Кэбин

Председатель Совета Министров
Эстонской ССР
А. Мюрисеп

Таллин, 18 августа 1959 г. № 336.

242. Постановление Совета Министров Эстонской ССР об утверждении Положения об Управлении хлебопродуктов при Совете Министров Эстонской ССР

Совет Министров Эстонской ССР постановляет:

1. Утвердить прилагаемое Положение об Управлении хлебопродуктов при Совете Министров Эстонской ССР.

2. Считать утратившим силу Положение об Управлении хлебопродуктов, утвержденное постановлением Совета Министров Эстонской ССР от 30 июля 1956 г. № 184.

Председатель Совета Министров
Эстонской ССР А. Мюрисеп
Управляющий Делами Совета Министров
Эстонской ССР Э. Удрас

Таллин, Тоомпеа, 17 августа 1959 г. № 327.

Утверждено
постановлением Совета Министров
ЭССР от 17 августа 1959 г. № 327

Положение об Управлении хлебопродуктов при Совете Министров Эстонской ССР

1. Управление хлебопродуктов при Совете Министров Эстонской ССР образовано в соответствии с постановлением Совета Министров Эстонской ССР от 30 июля 1956 г. № 184 и в своей деятельности подчиняется Совету Министров Эстонской ССР и Государственному комитету Совета Министров СССР по хлебопродуктам.

2. Управление хлебопродуктов при Совете Министров ЭССР в своей деятельности руководствуется постановлениями и распоряжениями Совета Министров Эстонской ССР, приказами, инструкциями и указаниями Государственного комитета Совета Министров СССР по хлебопродуктам.

3. Основными задачами Управления хлебопродуктов при Совете Министров ЭССР является:

а) приемка, накопление, размещение и сохранность государственных ресурсов хлеба и сена;

б)

в) централизованное использование государственных хлебных ресурсов и обеспечение республики хлебопродуктами;

г)

д) приемка и реализация сортовых семян зерновых культур и семян трав;

е) организация работы предприятий мукомольно-крупяной и комбикормовой промышленности и обеспечение выполнения планов выработки муки, крупы и комбикормов;

ж) строительство элеваторов, зерноскладов, зерносушилок и предприятий мукомольно-крупяной и комбикормовой промышленности.

Управление хлебопродуктов при Совете Министров ЭССР обеспечивает выполнение этих задач на местах через подчиненные ему хлебоприемные пункты и промышленные предприятия.

4. Управление хлебопродуктов при Совете Министров Эстонской ССР в соответствии с возложенными на него обязанностями:

а) разрабатывает, в соответствии с утвержденными планами завоза и закупок, планы размещения зерна, кукурузы, семян масличных культур, сортовых семян трав, сена и продуктов переработки зерна (в ассортименте) на хлебоприемных пунктах и промышленных предприятиях, а также разрабатывает и осуществляет мероприятия по бесперебойной приемке хлебопродуктов и сена и обеспечивает их количественную и качественную сохранность;

б) организует государственные закупки зерна, семян трав и сена у колхозов и других организаций и осуществляет контроль за выполнением установленных планов закупок указанных культур;

в)

г)

д)

е) на основании получаемых от Государственного комитета Совета Министров СССР по хлебопродуктам лимитов расхода, а также лимитов по завозу и вывозу хлебопродуктов, фуража, семян масличных культур, сортовых семян, гибридных семян кукурузы и семян трав составляет расчеты использования этих хлебопродуктов, фуража и семян и осуществляет снабжение республики в полном соответствии с фондами, выделенными в централизованном порядке;

ж) осуществляет производственно-техническое руководство предприятиями Управления хлебопродуктов при Совете Министров ЭССР, внедряет новую передовую технику, механизацию и автоматизацию производственных процессов; руководит работой по массовому изо-

братательству, внедряет изобретения, технические усовершенствования и рационализаторские предложения и проводит финансирование мероприятий по изобретательству, техническим усовершенствованиям и рационализаторским предложениям;

з) разрабатывает и представляет Совету Министров ЭССР и Государственному комитету Совета Министров СССР по хлебопродуктам экономические обоснования по вопросу нового строительства и реконструкции предприятий, элеваторов, зернохранилищ;

и) разрабатывает проекты текущих и перспективных планов хозяйственно-финансовой деятельности и строительства, составляет балансы расходов и доходов и представляет их на утверждение Совета Министров Эстонской ССР. Утверждает производственно-финансовые планы для подведомственных пунктов, предприятий, строек и организаций;

к) разрабатывает и проводит мероприятия по мобилизации внутрипроизводственных резервов по наращиванию производственных мощностей предприятий мукомольно-крупяной и комбикормовой промышленности; разрабатывает и осуществляет мероприятия по совершенствованию технологии и улучшению качества и ассортимента вырабатываемой продукции; осуществляет контроль и обеспечивает выполнение правил организации и ведения технологического процесса выработки муки, крупы и комбикормов, а также приемки, подработки, очистки и сушки зерна на приемных пунктах;

л) организует материально-техническое снабжение пунктов, предприятий, строек и других организаций Управления хлебопродуктов;

м) осуществляет подбор руководящих и инженерно-технических кадров; руководит организованным набором рабочих для предприятий и строительства Управления хлебопродуктов; организует подготовку и переподготовку кадров; обеспечивает укомплектование организаций, учреждений и предприятий квалифицированными кадрами; руководит работами по организации труда и проводит техническое нормирование; представляет Государственному комитету Совета Министров СССР по хлебопродуктам предложения по вопросам упорядочения действующих систем оплаты труда и премирования рабочих, инженерно-технических работников и служащих; руководит заключением коллективных договоров и организует проверку их выполнения; организует обмен производственным опытом; проводит мероприятия по укреплению трудовой дисциплины; руководит социалистическим соревнованием; обобщает достижения передовиков хлебоприемных пунктов и предприятий Управления хлебопродуктов при Совете Министров ЭССР;

н) финансирует в установленном порядке предприятия и организации Управления хлебопродуктов при Совете Министров ЭССР и руководит их финансовой деятельностью; проводит мероприятия по повышению рентабельности предприятий и ускорению оборачиваемости оборотных средств; контролирует постановку бухгалтерского учета и отчетности, утверждает отчеты и балансы, составляет сводные отчеты и балансы организаций и учреждений, подчиненных Управлению хлебопродуктов, и проводит в них ревизии; контролирует их финансовую деятельность;

о) утверждает проектные задания со сметно-финансовыми расчетами на строительство объектов в пределах установленной стоимости;

п) контролирует выполнение положения по охране труда и технике безопасности на предприятиях, пунктах и стройках Управления хлебопродуктов;

р) руководит всей транспортной работой организаций Управления хлебопродуктов, разрабатывает проекты годовых, квартальных и месячных планов перевозок хлебных и других грузов всеми видами транспорта и обеспечивает их выполнение; осуществляет организационно-техническое руководство эксплуатацией и ремонтом железнодорожных подъездных путей и подвижного состава хлебоприемных пунктов, предприятий и организаций Управления хлебопродуктов, осуществляет мероприятия, направленные на недопущение нерациональных перевозок хлебных и других грузов в республике;

с) обеспечивает контроль за определением качества государственного зерна и продуктов его переработки с выдачей документов (сертификатов) и заключений по качеству этих продуктов, обязательных для всех учреждений, предприятий и организаций, независимо от их ведомственной подчиненности; обеспечивает контроль за качеством выпускаемой предприятиями продукции по установленным стандартам; рассматривает и утверждает акты зачистки, составленные при перевеске или зачистке отдельных партий хлебопродуктов, масличных культур и семян трав.

5.

6. Управление хлебопродуктов при Совете Министров Эстонской ССР, его хлебоприемные пункты и промышленные предприятия состоят на хозяйственном расчете.

7. Управление хлебопродуктов возглавляет начальник, назначаемый Советом Министров Эстонской ССР, который руководит деятельностью Управления и подчиненных ему предприятий, организаций и учреждений.

На начальника Управления хлебопродуктов возлагается обеспечение выполнения законов, Указов Президиумов Верховных Советов СССР и ЭССР, решений правительств СССР и ЭССР, касающихся деятельности Управления хлебопродуктов, а также приказов и инструкций Государственного комитета Совета Министров СССР по хлебопродуктам.

8. Начальник Управления хлебопродуктов издает в пределах своей компетенции приказы и инструкции на основании и во исполнение законов, указов Президиумов Верховных Советов СССР и ЭССР, постановлений и распоряжений Советов Министров СССР и ЭССР, приказов, инструкций и указаний Государственного комитета Совета Министров СССР по хлебопродуктам и проверяет их исполнение.

Начальник Управления хлебопродуктов отменяет и изменяет приказы и инструкции подчиненных Управлению хлебопродуктов предприятий, организаций и учреждений, противоречащие законам, указам Президиумов Верховных Советов СССР и ЭССР, постановлениям и распоряжениям правительств СССР и ЭССР, а также приказам, инструкциям и указаниям Госхлебкомитета СССР и Управления хле-

бопродуктов при Совете Министров ЭССР; назначает руководящих работников Управления хлебопродуктов и непосредственно подчиненных ему предприятий, организаций и учреждений; в установленном порядке организует, реорганизует или ликвидирует предприятия, организации и учреждения и изменяет в необходимых случаях их подчиненность, утверждает положения об отделах Управления хлебопродуктов, а также положения и уставы непосредственно подчиненных ему предприятий, организаций и учреждений.

9. В целях наилучшего использования передового опыта работников Управление хлебопродуктов при Совете Министров ЭССР, его предприятия, организации и учреждения созывают совещания актива, на которых заслушиваются и обсуждаются доклады о важнейших решениях партии и правительства, руководящих указаниях Государственного комитета Совета Министров СССР по хлебопродуктам.

10. Структура Управления хлебопродуктов при Совете Министров Эстонской ССР утверждается Советом Министров Эстонской ССР.

11. Управление хлебопродуктов при Совете Министров Эстонской ССР имеет печать с изображением государственного герба Эстонской ССР.

243. Постановление Совета Министров Эстонской ССР об оплате труда работников пионерских лагерей

В соответствии с постановлением Совета Министров Союза ССР от 6 августа 1959 г. № 900 Совет Министров Эстонской ССР постановляет:

Установить, что начиная с 1959 года:

а) оплата труда работников предприятий, учреждений и организаций (кроме работников начальных, семилетних и средних школ), привлекаемых по решению общественных организаций на работу в пионерские лагеря в качестве начальников, старших пионервожатых (старших педагогов) и отрядных пионервожатых, в случае, если их заработная плата по занимаемой должности в лагере ниже заработной платы по основной работе, производится профсоюзными организациями из расчета среднего заработка по их основной работе за последние три месяца, но не выше: для начальников лагерей — 1400 рублей, старших пионервожатых (старших педагогов) — 1000 рублей и отрядных пионервожатых — 800 рублей в месяц;

б) оплата труда поваров предприятий общественного питания, привлеченных на работу в пионерские лагеря, производится профсоюзными организациями из расчета среднего заработка по их основной работе за последние три месяца.

Председатель Совета Министров
Эстонской ССР А. М ю р и с е п
Управляющий Делами Совета Министров
Эстонской ССР Э. У д р а с

Таллин, Тоомпеа, 17 августа 1959 г. № 329.

**244. Постановление Совета Министров Эстонской ССР
о перестройке руководства высшими и средними специальными
учебными заведениями Эстонской ССР**

В целях дальнейшего развития и совершенствования системы высшего и среднего специального образования и улучшения руководства высшими и средними учебными заведениями в республике и в соответствии с постановлением Совета Министров СССР от 17 июня 1959 г. № 671 Совет Министров Эстонской ССР постановляет:

1. В связи с созданием Государственного комитета высшего и среднего специального образования Совета Министров Эстонской ССР возложить на указанный комитет:

а) общее руководство и контроль за учебно-методической и воспитательной работой в высших и средних специальных учебных заведениях республики, независимо от их административной подчиненности;

б) организацию научно-исследовательской работы в высших учебных заведениях;

в) изучение потребности республики в специалистах, составление совместно с Госпланом республики и представление на утверждение Совета Министров Эстонской ССР планов приема в высшие и средние специальные учебные заведения и планов распределения молодых специалистов с высшим и средним специальным образованием;

г) подбор и утверждение руководящих и научно-педагогических работников высших и средних специальных учебных заведений;

д) составление учебных планов, издание учебников и учебных пособий для высших и средних специальных учебных заведений;

е) материально-техническое обеспечение, финансирование и строительство переданных комитету высших и средних специальных учебных заведений.

3. Передать Государственному комитету высшего и среднего специального образования:

а) высшие учебные заведения по утвержденному списку;

б) средние специальные учебные заведения по утвержденному списку.

4. Обязать министерства и ведомства, передающие высшие и средние специальные учебные заведения Государственному комитету высшего и среднего специального образования, сохранить существующие связи учебных заведений с предприятиями, оказывать комитету помощь по созданию условий для нормальной работы вузов и техникумов, по обеспечению помещениями, промышленным оборудованием, учебными базами для производственной практики и подготовке работающей молодежи для поступления в учебные заведения.

6. Поручить Государственному комитету высшего и среднего специального образования в месячный срок подготовить и представить

на утверждение в Совет Министров Эстонской ССР проект Положения о Государственном комитете высшего и среднего специального образования.

Председатель Совета Министров
Эстонской ССР А. М ю р и с е п
Управляющий Делами Совета Министров
Эстонской ССР Э. У д р а с

Таллин, Тоомпеа, 18 августа 1959 г. № 330.

245. Постановление Совета Министров Эстонской ССР о порядке использования руководителями учреждений здравоохранения, просвещения и культуры средств, предусматриваемых сметами этих учреждений

Совет Министров Эстонской ССР постановляет:

1. Довести до сведения, что Совет Министров СССР постановлением от 6 августа 1959 года № 903:

а) предоставил руководителям учреждений здравоохранения, просвещения и культуры, состоящих на союзном, республиканском и местном бюджетах, право использовать предусмотренные сметами этих учреждений средства по каждому назначению в пределах годовых ассигнований, независимо от поквартального распределения, за исключением ассигнований на заработную плату и капитальные вложения;

б) установил, что увеличение в указанном выше порядке квартальных расходов по одной статье допускается за счет соответствующего сокращения расходов по другим статьям, кроме расходов на заработную плату, капитальные вложения, питание и стипендии (а для учреждений, состоящих на союзном бюджете, и расходов на приобретение оборудования и инвентаря), без превышения общей суммы квартальных ассигнований по всем статьям сметы в целом;

в) признал утратившими силу распоряжения Совета Министров СССР от 18 августа 1954 г. № 9114, от 29 января 1955 г. № 525 и от 25 июня 1956 г. № 3771.

2. Признать утратившими силу распоряжения Совета Министров Эстонской ССР от 2 сентября 1954 г. № 1234-к и от 20 июля 1956 г. № 829-к.

Председатель Совета Министров
Эстонской ССР А. М ю р и с е п
Управляющий Делами Совета Министров
Эстонской ССР Э. У д р а с

Таллин, Тоомпеа, 21 августа 1959 года № 338.

Väljaandia: Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsus. Vastutav toimetaja L. Izmeštjeva.
1,5 trükipoognat. Trükkimisele antud 27. augustil 1959. a. Tellimise nr 522.
ENSV MN Asjadevalitsuse Trükikoda, Tallinn.

Издатель: Управление Делами Совета Министров Эстонской ССР. Ответ. редактор Л. Измештьева, 1,5 печ. листа. Сдано в печать 27 августа 1959 г. Заказ № 522.
Типография Управления Делами СМ ЭССР, Таллин.

MB-08295.

Tiraaz 2.200

Raamatupalat

59-4722

